

Перелік вибіркових навчальних дисциплін для вивчення здобувачами вищої освіти освітнього ступеня «магістр» 2019 року набору у 1-му семестрі 2020-2021 н.р.:

ЗК	ФК	Назва навчальної дисципліни
1, 2, 3, 4, 5, 7,9, 10,11, 12	1, 3, 4, 6, 7, 8, 10,11	Судова психіатрія
1, 4, 7, 9, 10	1, 4, 4, 5, 7, 12	Практикум професійної майстерності психолога
1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 12	1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 11	Психологія розвитку, зміни і кар'єри особистості
1, 2, 3, 4, 6, 9,10, 11, 12	2, 3, 4, 5, 6, 7, 10,11, 12	Еко-психологія
1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12	1, 2, 4, 6, 11	Сучасні підходи до діагностики та терапії поширених тривожних та афективних розладів
2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12	Гештальт-терапія
2, 3, 4, 5, 6, 7, 9,10,11, 12	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12	Когнітивно-поведінкова терапія
1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12	1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11, 12	Позитивна психотерапія

Примітка: із запропонованого переліку вибрати 3 навчальні дисципліни

СУДОВА ПСИХІАТРІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є сукупність теоретичних та практичних знань в області судової психіатрії та судово-психіатричної експертизи.

Міждисциплінарні зв'язки: «Судова медицина», «Криміналістика», «Цивільне право», «Психологія», «Основи анатомії та фізіології нервової системи», «Психологічна допомога», «Психогігієна», «Профілактика і корекція девіантної поведінки».

Метою викладення навчальної дисципліни «Судова психіатрія» є розширення знань та засвоєння основних положення з даної науки, формування психолога з освітнім ступенем «магістр», вироблення у нього високих навиків професійної діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Судова психіатрія» є ознайомлення слухачів магістратури з теоретичними основами судової психіатрії, вивчення методики проведення судово-психіатричних експертиз та формування умінь і навичок у сфері практики надання психологічної допомоги .

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти магістратури повинні:

знати:

на понятійному рівні – основні тенденції розвитку проблем судової психіатрії, методологічні концепції дисципліни, місце і роль психолога у суспільстві;

на фундаментальному рівні – зміст проблем судової психіатрії, методологічні технології обґрунтування джерел з проблем судової психіатрії;

на практично-творчому рівні – вимоги, які ставляться до психолога, психолога-педагога, види розладів та їх кваліфікацію, ступінь тяжкості тілесних ушкоджень, причини неправомірної поведінки особи та неправильної кваліфікації правопорушень; місце та значення судової психіатрії як науки в системі медичних, юридичних та психологічних дисциплін, сучасні можливості судової психіатрії та напрямки її використання; структуру та організацію роботи судово-медичних установ; процесуальні основи судово-психіатричної експертизи, її види; місце і роль судово-психіатричної експертизи у практичній діяльності психолога;

вміти:

на репродуктивному рівні – реалізувати вимоги держави щодо формування психологів високої професійної культури;

на евристичному (алгоритмічному) рівні – формувати власну точку зору з психокорекції, здійснювати наукові дослідження;

на творчому рівні – використовувати свої внутрішні якості у підвищенні ефективності професійної діяльності, досліджувати послідовність явищ і речей, формувати наукові пошуки.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Загальні відомості про судову медицину та місце у ній судової психіатрії. Загальні відомості про судову психіатрію. Правові та організаційні засади судово-психіатричної експертизи. Судово-психіатрична експертиза у цивільному та кримінальному судочинстві. Психічні розлади. Основні синдроми психічних захворювань. Основні види психічних захворювань та їх судово-психіатрична оцінка. Алкогольне сп'яніння, хронічний алкоголізм. Наркоманії, токсикоманії, їх судово-психіатрична оцінка.

ПРАКТИКУМ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ПСИХОЛОГА

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Практикум професійної майстерності психолога» є процес прогресивної зміни особистості студента-психолога внаслідок психокорекційних впливів, професійної діяльності і власної активності, спрямованої на самоудосконалення і самоздійснення.

Міждисциплінарні зв'язки: Навчальна дисципліна «Практикум професійної майстерності психолога» має структурно-логічні зв'язки з навчальними дисциплінами «Загальна психологія», «Психологія особистості», «Психологія розвитку», «Практикум з психоконсультації», «Психологія професійної деформації», «Гештальттерапія», «Позитивна психотерапія» та ін.

Метою навчальної дисципліни «Практикум професійної майстерності психолога» є фахова підготовка психолога, професійна майстерність якого відповідає потребам суспільства. У процесі професійного становлення під час навчання у ВНЗ майбутній фахівець повинен оволодіти системою різноманітних компетенцій для здійснення діагностичної, корекційної, розвивальної, експертної, консультативної, управлінської, а також викладацької та науково-дослідної (для освітнього ступеня «Магістр») професійної діяльності. А також метою є удосконалення особистісних якостей.

Завданнями навчальної дисципліни «Практикум професійної майстерності психолога» є формування:

- особистісної готовності (сформованість ціннісно-мотиваційної сфери, позитивне ставлення до майбутньої діяльності, відсутність виражених внутрішніх 5 конфліктів, самостійність, відповідальність, адекватна самооцінка, асертивність, об'єктивність, конгруентність, автентичність, комунікативна толерантність, емпатійні здібності, емоційна стійкість, урівноваженість, цілеспрямованість; наполегливість, гуманістична спрямованість тощо);

- функціональної готовності (володіння психологічним інструментарієм та технологіями, техніками, методами, необхідних для виконання різних видів професійної діяльності психолога; сформованість загальнопрофесійних та спеціальних умінь, що відповідають психологічній структурі діяльності).

ПСИХОЛОГІЯ РОЗВИТКУ, ЗМІНИ І КАР'ЄРИ ОСОБИСТОСТІ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є теоретичні, методологічні, конкретно-наукові та технологічно-методичні аспекти вивчення кар'єри як процесу й результату узгодження потреби індивіда в

самовираженні й інтересів суспільства в максимальному використанні його трудового потенціалу.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія» (розділ «Загальні питання психології», «Психічні процеси і властивості особистості», «Індивідуально-типологічні властивості особистості», теми «Предмет психології», «Методи дослідження», «Особистість, її структура і спрямованість», «Психологія міжособистісних стосунків», «Емоційні властивості особистості», «Вольові якості особистості», «Темперамент», «Характер», «Здібності»); «Психологія особистості» (розділи «Теорії особистості», «Кризові стани особистості», теми «Проблема ідентичності», «Професійне ідентичність», «Гендерна ідентичність», «Розвиток і саморозвиток особистості», «Рушійні сили розвитку особистості»); «Психологія управління» (розділи «Особистість керівника», та «Вікова психологія» (розділи «Вікова періодизація психічного розвитку»), Соціальна психологія (розділи «Особистість в соціальній психології», «Мала група в соціальній психології», «Поняття гендеру в соціальній психології»).

Метою викладання навчальної дисципліни є формування у майбутніх психологів базових теоретичних і практичних знань, що стосуються змін, розвитку і управління кар'єрою особистості і організації зокрема. Тут необхідно розкрити загальні закономірності процесів вибору, розвитку і організації кар'єри особистості, а також сформовані знання й уміння враховувати і використовувати у своїй практичній діяльності. Сприяти розвитку професійно-значущих властивостей особистості майбутніх психологів та творчого ставлення до професійної діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни є засвоєння здобувачами вищої освіти магістерського рівня таких питань, як основні особливості професійного становлення і кар'єрного росту особистості, оволодіння основними принципами успішного управління кар'єрою, здійснювати оцінку професійної компетентності; розуміння суті кар'єрних прагнень, кар'єрних цілей, кар'єрних стратегій індивіда, опанування методами управління розвитком особистості, її процесами зміни; оволодіння навичками побудови кар'єри, процесами управління кризовими станами в кар'єрі.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Кар'єра як складова професійного успіху особистості. Основні підходи до поняття «кар'єра». Функції кар'єри. Гендерні аспекти кар'єри. Фактори впливу на розвиток кар'єри. Сучасні методи самопрезентації і планування кар'єри. Розвиток кар'єри як спосіб особистісної зрілості. Формування і становлення особистісної зрілості за допомогою професійної кар'єри. Характеристика рис

особистісної зрілості. Рушійні сили розвитку особистості і їх вплив на професійну кар'єру. Фактори розвитку особистості та їх вплив на професійну кар'єру. Саморозвиток особистості та його вплив на кар'єру.

ЕКО-ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни: обґрунтувати соціально-психологічні засади та особливості виокремлення умов та чинників становлення екологічно зорієнтованого способу життя від дитинства до старості, а відтак творення і самої екологічно свідомої особистості.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Вікова психологія», «Соціальна психологія», «Психодіагностика», «Психологія особистості», «Психологія впливу», «Психогігієна», «Психологія ненасильницького спілкування та фасилітації» «Психологія посттравматичної реабілітації», «Профілактика та корекція девіантної поведінки».

Метою викладання навчальної дисципліни «Еко-психологія» є формування у майбутніх психологів базових засад загального наукового розуміння психологічних закономірностей екологічного способу життя на різних вікових періодах, поглибленого творення компліцитарного (причетного) характеру екологічної свідомості здобувачів вищої освіти, розвитку у них екоатрибутивності, екологічних цінностей, екологічного мислення, екологічно доцільної поведінки.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Еко-психологія» є: створення передумови для опанування здобувачами вищої освіти знань, умінь та навичок у становленні екологічно зорієнтованого життя особистості на різних етапах її онтогенезу, а саме екологізації життя як окремої людини, так і спільноти, а, отже й збереження та розвитку життєвого простору людства в цілому.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Еко-психологія як наука. Методологічна основи екологічної психології; екопсихологічні виміри простору життєдіяльності особистості; психологічна характеристика екологічно зорієнтованого способу життя особистості; свідомість як одна з основних категорій екологічної психології; вікові особливості становлення екологічно зорієнтованого способу життя особистості; становлення екологічно зорієнтованого способу життя у дитинстві; становлення екологічно зорієнтованого способу життя у юнацькому та зрілому віці; особливості формування екологічно зорієнтованого способу життя у локальних спільнотах.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДІАГНОСТИКИ ТА ТЕРАПІЇ ПОШИРЕНИХ ТРИВОЖНИХ ТА АФЕКТИВНИХ РОЗЛАДІВ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особливості науково-дослідної роботи у сфері клінічної психології, з вивченням глибоких знань проблем психічного здоров'я та набуття належних навичок когнітивно-поведінкових інтервенцій.

Міждисциплінарні зв'язки: тісно пов'язана з «Загальною психологією»; «Психодіагностикою», «Психофізіологією» «Психологією праці», «Психологією конфліктів», «Математичні методи у психології»; «Соціальною психологією», «Експериментальною психологією» та «Диференційною психологією».

Метою викладання навчальної дисципліни “Сучасні підходи до діагностики та терапії поширених тривожних та афективних розладів” є:

- Якісна науково-практична підготовка фахівців до діагностичної, просвітницької, дослідницької та консультативної роботи в сфері психічного здоров'я.
- Визначення особливостей сучасної когнітивно-поведінкової терапії – методу з доведеною ефективністю, який рекомендується міжнародними протоколами для поширених розладів та проблем.
- Надання глибоких знань в області психічного здоров'я з поглибленою спеціалізацією у когнітивно-поведінковій терапії.
- Навчити навичкам організації терапевтичного процесу та комплексної роботи з основними типами психічних розладів і поширеними психологічними проблемами.
- Формування базових знань які допоможуть стати фахівцями із плекання психічного здоров'я людини, родини, суспільства.
- Оволодіння практикою інтерв'ї, суперв'ї. залучення до наукових та соціальних проектів і програм.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни:

Основи психічного здоров'я (вивчення психіатрії, нейробіологічних основ психічного здоров'я та основ психофармакології). Дослідницькі методи в сфері психічного здоров'я (розвиток навичок аналізу та використання результатів наукових досліджень у клінічній практиці). Базові навички та техніки когнітивно-поведінкової терапії (оволодіння базовими навичками когнітивно-поведінкової терапії для плекання психологічного добробуту і стресостійкості). Клінічна психологія: сучасність, виклики та перспективи. Практикум з клінічного інтерв'ювання. Основи психологічної

допомоги на робочому місці: превенція та загальні принципи. Громадське психічне здоров'я. Сучасні підходи до діагностики та терапії поширених тривожних та афективних розладів. Сучасні підходи до діагностики та терапії розладів пов'язаних з вживання психоактивних речовин та різного роду залежностями. Розлади особистості: діагностика, диференційна діагностика та сучасні підходи до терапії. Розлади психотичного спектру: діагностика, диференційна діагностика та сучасні підходи до терапії. Розлади нейроконгнітивного розвитку: діагностика, диференційна діагностика та сучасні підходи до терапії. Класифікація та діагностика розладів психічного здоров'я у соматичній та неврологічній практиці. Перша психологічна допомога у надзвичайних ситуаціях.

ГЕШТАЛЬТ-ТЕРАПІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є: теоретичні основи, діагностика, стратегії роботи та базові техніки гештальт-терапії.

Міждисциплінарні зв'язки. Гештальт-терапія як сучасний інтегративний метод є відкритою до діалогів з різними напрямками психотерапевтичної науки. Враховуючи це гештальт-терапія має тісні міждисциплінарні зв'язки з психоаналізом, сімейною психотерапією, когнітивно-поведінковою (схема терапією) терапією, а також гештальт-психологією, віковою та клінічною психологією тощо.

Основним **завданнями** навчальної дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти професійних компетентностей у сфері психологічного консультування та психотерапії методом гештальттерапії, а також розширення можливостей самоусвідомлення та власних рефлексій у стосунку з клієнтами.

Метою курсу «Гештальт-терапія» є розкриття базових положень гештальт-терапії на яких будується психотерапевтична практика, ознайомлення з діагностичними критеріями, основними стратегіями та техніками методу, що дадуть змогу не лише краще осмислити актуальні проблеми дисципліни, а й відпрацювати навички психотерапевтичних втручань.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувачі вищої освіти повинні **знати:**

базові поняття та принципи гештальт-терапії; особливості в постановці мети психотерапії у відповідності до парадигми, що вивчається та позиції психолога/психотерапевта; діагностичні критерії та особливості психотерапевтичного процесу в гештальт-терапії; стратегії та техніки гештальт-терапії; сучасний стан та проблеми напрямку.

Вміти: розрізняти психологічні феномени в результаті психокорекції; підбирати та використовувати відповідні стратегії та техніки для роботи з конкретними клієнтами; відслідковувати власні реакції перебуваючи в «контакті» з клієнтом; використовувати базові алгоритми роботи зі сновидіннями в гештальт-терапії; відчувати міру «своєї» та «чужої» компетентності у роботі з різними проблемами; здійснювати порівняльний аналіз основних принципів гештальт-терапії та інших напрямків психотерапії (психоаналіз, КПТ); приймати участь в дискусії.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Історія народження та розвитку гештальт-терапії; Теорія контакту в гештальт-терапію; Послідовність контакту; Self в гештальттерапії; механізми переривання контакту; Діагностика в гештальттерапії; Створення контексту та експериментування в гештальт-терапії (основний інструментарій гештальт-терапевта); Робота з внутрішньою феноменологією та на межі-контакту; Робота зі сновидіннями в гештальт-терапії.

КОГНІТИВНО-ПОВЕДІНКОВА ПСИХОТЕРАПІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є особливості функціонування та проведення когнітивно-поведінкової психотерапії як одного із сучасних методів психотерапії, формування теоретичних основ та практичних навичок надання психологічної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Основи психокорекції», «Практикум з психокорекції», «Основи психологічного консультування», «Психодіагностика», «Психологія посттравматичної реабілітації», «Основи клінічної психології».

Метою навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є засвоєння теоретичних та практичних знань здобувачами вищої освіти з основ розуміння когнітивно-поведінкової психотерапії, функціонування механізмів підтримуючих кіл через зв'язок думок, емоцій та поведінки та формування навичок надання психотерапевтичної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Основними завданнями навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є вивчення взаємозв'язку між думками, емоціями та поведінкою та функціонування підтримуючих кіл у проблемах особистості, вивчення особливостей протікання психічних процесів та розладів через призму когнітивно-поведінкової психотерапії, формування

практичних навичок надання психологічної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Інформаційний обсяг дисципліни. Історія виникнення когнітивно-поведінкової психотерапії. Розуміння формулювання як підходу до побудови випадків у когнітивно-поведінковій психотерапії. Поняття про взаємозв'язок емоцій, думок та поведінки у когнітивно-поведінковій психотерапії. Особливості протікання психічних процесів та розладів особистості через призму когнітивно-поведінкової психотерапії. Методи психодіагностики у когнітивно-поведінковій психотерапії. Техніки психокорекції у роботі психолога за методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

ПОЗИТИВНА ПСИХОТЕРАПІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є теоретико-методологічні та прикладні аспекти психотерапевтичної роботи з клієнтами в напрямі позитивної психотерапії. Студіюються його концептуальні положення, можливості, психотехнічний інструментарій і специфіка його творчого використання.

Міждисциплінарні зв'язки: «Психологія особистості», «Основи психокорекції», «Практикум з психокорекції», «Практикум з психоконсультації», «Сучасні методи психокорекції та психотерапії», «Основи психотренінгу», «Основи психологічного консультації».

Метою навчальної дисципліни «Позитивна психотерапія» є отримання знань, а також вироблення необхідних професійних умінь і навичок у застосуванні методологічних і психотехнічних можливостей позитивної психотерапії.

Основними **завданнями** навчальної дисципліни є збагачення майбутніх психологів знаннями з даного напрямку психотерапії; освоєння здобувачами вищої освіти специфіки надання психотерапевтичної допомоги в методі позитивної психотерапії; вироблення умінь і навичок застосування основних методичних прийомів і технік позитивної психотерапії; розвиток психотерапевтичної культури здобувачів вищої освіти.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: зміст та основні характеристики позитивної психотерапії; принципи позитивної психотерапії; базові та актуальні здібності в позитивній психотерапії; техніки positum-підходу; сфери переробки конфлікту (балансна модель) в позитивній психотерапії; поняття про моделі для наслідування та базові емоційні установки; стадії взаємодії в позитивній психотерапії; п'ятикрокова модель консультації та самопомоги; взаємозв'язок позитивної психотерапії з

іншими психотерапевтичними методами.

**Перелік вибірових навчальних дисциплін для вивчення здобувачами
вищої освіти освітнього ступеня «магістр» 2019 року набору у 2-му
семестрі 2020-2021 н.р.:**

ЗК	ФК	Назва навчальної дисципліни
1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12	1, 2, 4, 6, 11, 12	Мотивація діяльності людини
1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 12	1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 12	Психологія розвитку, зміни і кар'єри особистості
1, 2, 3, 4, 6, 9, 10,11, 12	1, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12	Економічна психологія
2, 3, 4, 5, 6, 7, 9,10,11, 12	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12	Когнітивно-поведінкова терапія

Примітка: із запропонованого переліку вибрати 2 навчальні дисципліни

МОТИВАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особливості мотиваційної діяльності людини на різних вікових етапах розвитку, мотивування (мотивація) як система дій щодо активації поведінки людини.

Міждисциплінарні зв'язки: Мотивація діяльності людини тісно пов'язана з педагогікою, педагогічною майстерністю, педагогічною психологією, загальною психологією, віковою психологією, соціальною психологією, диференційною психологією, психологією особистості, психологією спілкування, психологією творчості, психологічним консультування, логікою, філософією, історією, риторикою, окремими юридичними дисциплінами тощо.

Метою викладання навчальної дисципліни “Мотивація діяльності людини” є: формування компетентності здобувачів вищої освіти-психологів у галузі психології мотивації діяльності, розуміння суті концепцій мотивації.

Основними завданнями вивчення дисципліни “Мотивація діяльності людини» є: навчити здобувачів вищої освіти діагностувати мотиваційні особливості людини та надавати рекомендації у різних видах діяльності.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні:

знати:

а) на ознайомчо-орієнтованому рівні:

1. Підходи до вивчення мотивації і мотивів людини.
2. Суть понять "мотив", "мотивація", "мотиваційна сфера".
3. Етапи формування мотиву. Мотиви і мета.

б) на понятійно-аналітичному рівні:

4. Види та ієрархію мотивів.
5. Характеристики та складові мотиваційної сфери.
6. Екзистенційні та невротичні потреби.
7. Мотиватори і базові мотиви.

в) на продуктивно-синтетичному рівні:

1. Теорії Маслоу, Герцберга, МакКлелланда, Адамса, Скіннера.
2. Диспозиційну теорію Оллпорта.
3. Теорію когнітивного дисонансу Фестінгера.
4. Теорію атрибуції Роттера.

вміти :

а) на предметно-практичному рівні:

1. Визначати мотиваційні властивості і стани особи.
2. Визначати домінуючі потреби, потяги, бажання, хотіння, звички, схильності, установку.
3. Визначати спрямованість особи, її інтереси та цілі.

б) на предметно-розумовому рівні:

1. Розрізняти мотивації та мотив досягнення.
2. Розрізняти залежність рівня досягнення від сили мотивації та тривожності.
3. в) на знаково-практичному рівні:
4. Скерувати мотивації спілкування, учбової та професійної діяльності.
5. Актуалізувати мотивації ділового спілкування.
6. Долати мотиваційні фрустрації.
7. Активізувати та знімати механізми психологічного захисту.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Мотивація у структурі активації особистості. Суть понять "мотив", "мотивація", "мотиваційна сфера". Етапи формування мотиву. Мотиви і мета. Фактори активації. Види активації: стимулювання, маніпулювання, мотивування. Мотивація як ієрархізована структура мотивів. Мотивування (мотивація) як система дій щодо активації поведінки людини. Мотивування як пояснення людиною причин власної поведінки. Проблеми вивчення мотивації і мотивів людини. Мотиваційні теорії. Мотиваційна сфера особистості. Мотиваційні стратегії особистості. Ситуативна динаміка мотивацій та механізми психологічного захисту. Мотивація ігрової діяльності. Мотивація навчальної діяльності.

Мотивація професійної діяльності. Мотивація ділового спілкування. Внутрішньоорганізована мотивація та самомотивування.

ПСИХОЛОГІЯ РОЗВИТКУ, ЗМІНИ І КАР'ЄРИ ОСОБИСТОСТІ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є теоретичні, методологічні, конкретно-наукові та технологічно-методичні аспекти вивчення кар'єри як процесу й результату узгодження потреби індивіда в самовираженні й інтересів суспільства в максимальному використанні його трудового потенціалу.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія» (розділ «Загальні питання психології», «Психічні процеси і властивості особистості», «Індивідуально-типологічні властивості особистості», теми «Предмет психології», «Методи дослідження», «Особистість, її структура і спрямованість», «Психологія міжособистісних стосунків», «Емоційні властивості особистості», «Вольові якості особистості», «Темперамент», «Характер», «Здібності»); «Психологія особистості» (розділи «Теорії особистості», «Кризові стани особистості», теми «Проблема ідентичності», «Професійне ідентичність», «Гендерна ідентичність», «Розвиток і саморозвиток особистості», «Рушійні сили розвитку особистості»); «Психологія управління» (розділи «Особистість керівника», та «Вікова психологія» (розділи «Вікова періодизація психічного розвитку»), Соціальна психологія (розділи «Особистість в соціальній психології», «Мала група в соціальній психології», «Поняття гендеру в соціальній психології»).

Метою викладання навчальної дисципліни є формування у майбутніх психологів базових теоретичних і практичних знань, що стосуються змін, розвитку і управління кар'єрою особистості і організації зокрема. Тут необхідно розкрити загальні закономірності процесів вибору, розвитку і організації кар'єри особистості, а також сформовані знання й уміння враховувати і використовувати у своїй практичній діяльності. Сприяти розвитку професійно-значущих властивостей особистості майбутніх психологів та творчого ставлення до професійної діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни є засвоєння здобувачами вищої освіти магістерського рівня таких питань, як основні особливості професійного становлення і кар'єрного росту особистості, оволодіння основними принципами успішного управління кар'єрою, здійснювати оцінку професійної компетентності; розуміння суті кар'єрних прагнень, кар'єрних цілей, кар'єрних стратегій індивіда, опанування методами управління розвитком особистості, її процесами зміни; оволодіння

навичками побудови кар'єри, процесами управління кризовими станами в кар'єрі.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Кар'єра як складова професійного успіху особистості. Основні підходи до поняття «кар'єра». Функції кар'єри. Гендерні аспекти кар'єри. Фактори впливу на розвиток кар'єри. Сучасні методи самопрезентації і планування кар'єри. Розвиток кар'єри як спосіб особистісної зрілості. Формування і становлення особистісної зрілості за допомогою професійної кар'єри. Характеристика рис особистісної зрілості. Рушійні сили розвитку особистості і їх вплив на професійну кар'єру. Фактори розвитку особистості та їх вплив на професійну кар'єру. Саморозвиток особистості та його вплив на кар'єру.

ЕКОНОМІЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є суб'єктивні відносини людей з діяльністю, яка фактично складається в процесі виробництва, обміну, розподілу й споживання. Це новий тип знання, що принципово відрізняється від того, що існував традиційно в економічній і психологічній науках. Потреба в цьому новому типі знань обумовлена тим, що економічні й психологічні знання, відокремлювані друг від друга штучними межами, керівник та підприємець у господарській практиці застосовує в єдності. Саме тому суб'єкт економічної діяльності потребує, насамперед, таких знань, де б економічні методи господарювання досліджувалися під кутом зору сприйняття людей, тобто через призму особливостей їх психології.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія»; «Математичні методи у психології» (розділи «Теоретичні розподіли, що використовуються у статистичних висновках», «Статистичний висновок», «Кореляційні залежності», теми «Нормальний розподіл», «Перевірка гіпотези про нормальність розподілу», «Побудова статистичного критерію», «Коефіцієнти кореляції та оцінка їх статистичної значимості»); «Експериментальну психологію» та «Диференційну психологію».

Метою викладання даної навчальної дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти компетентностей щодо економічної психології з метою формування у них системи знань про сутність науки «Економічна психологія» та навичок використання психологічного підходу в управлінні економічною поведінкою суб'єктів економічної діяльності.

Для досягнення мети поставлені такі основні **завдання**:

- вивчення видів та методів діагностики економічної поведінки;

- приймання управлінських рішень щодо суб'єктів економічної діяльності на основі використання психологічного підходу.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Дослідження та оцінка психологічних закономірностей у сфері господарської діяльності; Дослідження та визначення моделі економічної поведінки суб'єктів економічної діяльності; Визначення типу поведінки споживача та прогнозування його реакції; Визначення грошових типів особистості та сформування стратегії управління поведінкою споживача на ринку фінансів; Визначення психологічної основи поведінки споживачів і розробка рекомендацій щодо зміни їх поведінки; Розробка методичних рекомендацій щодо оцінки системи цінностей сучасного суб'єкта економічних відносин; Дослідження та визначення моральної імперативи економічної поведінки; Визначення мотивів ухилення від сплати податків і розробка рекомендації щодо формування позитивного й відповідального ставлення населення до існуючої системи оподаткування; Розробка системи психологічного управління економічною поведінкою в організації; Реалізація знання щодо психологічного впливу на економічну поведінку.

КОГНІТИВНО-ПОВЕДІНКОВА ПСИХОТЕРАПІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є особливості функціонування та проведення когнітивно-поведінкової психотерапії як одного із сучасних методів психотерапії, формування теоретичних основ та практичних навичок надання психологічної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Основи психокорекції», «Практикум з психокорекції», «Основи психологічного консультування», «Психодіагностика», «Психологія посттравматичної реабілітації», «Основи клінічної психології».

Метою навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є засвоєння теоретичних та практичних знань здобувачами вищої освіти з основ розуміння когнітивно-поведінкової психотерапії, функціонування механізмів підтримуючих кіл через зв'язок думок, емоцій та поведінки та формування навичок надання психотерапевтичної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Основними **завданнями** навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є вивчення взаємозв'язку між думками, емоціями та поведінкою та функціонування підтримуючих кіл у проблемах особистості, вивчення особливостей протікання психічних процесів та

розладів через призму когнітивно-поведінкової психотерапії, формування практичних навичок надання психологічної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Інформаційний обсяг дисципліни. Історія виникнення когнітивно-поведінкової психотерапії. Розуміння формулювання як підходу до побудови випадків у когнітивно-поведінковій психотерапії. Поняття про взаємозв'язок емоцій, думок та поведінки у когнітивно-поведінковій психотерапії. Особливості протікання психічних процесів та розладів особистості через призму когнітивно-поведінкової психотерапії. Методи психодіагностики у когнітивно-поведінковій психотерапії. Техніки психокорекції у роботі психолога за методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Перелік вибіркового навчальних дисциплін для вивчення здобувачами вищої освіти освітнього ступеня «магістр» 2019 року набору у 3-му семестрі 2020-2021 н.р.:

ЗК	ФК	Назва навчальної дисципліни
1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 12	1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 12	Психологія творчості
1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12	1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11	Андрагогіка
1, 2, 3, 4, 6, 9, 10, 11, 12	1, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12	Психологія професійних деформацій
1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12	Психічне здоров'я особистості
1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12	1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11	Педагогіка та психологія Вищої школи
1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12	1, 2, 4, 6, 11	Перша психологічна допомога у надзвичайних станах

Примітка: із запропонованого переліку вибрати 3 навчальні дисципліни

ПСИХОЛОГІЯ ТВОРЧОСТІ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Психологія творчості» є поняття творчості та психологічне підґрунтя творчої діяльності у контексті розвитку особистості та культури, тенденції формування національно-культурної еліти, форми діалогу культурних традицій тощо.

Міждисциплінарні зв'язки: Навчальна дисципліна «Психологія творчості» має структурно-логічні зв'язки з навчальними дисциплінами «Психологія особистості», «Загальна психологія», «Вікова психологія», «Практикум з арттерапії», «Практикум з психологічної допомоги дітям» та ін.

Метою навчальної дисципліни «Психологія творчості» є формування уявлення студентів щодо методологічних, науково-методичних, прикладних проблем психології творчості, підходів до вивчення психологічних аспектів творчої діяльності, засобів психологічного дослідження творчості, шляхів управління творчим потенціалом особистості.

Завданнями навчальної дисципліни «Психологія творчості» є:

- розкрити суть процесу творчості;
- ознайомити студентів з психологічними, психофізіологічними основами творчості, мотиваторами творчого процесу;
- розглянути різноманітні наукові погляди на процес творчості у світовій та вітчизняній науці;
- запропонувати кращі зразки експериментальних досліджень у сфері психології творчості;
- представити методи вивчення психологічних аспектів творчого процесу;
- аналізувати зв'язок виховання з розвитком творчого потенціалу особистості;
- розглянути методи психокорекції та психотерапії та їх зв'язок з творчістю;
- розвинути у студентів навички організації та керування творчою діяльністю відповідно до власного потенціалу.

АНДРАГОГІКА

Метою вивчення навчальної дисципліни «Андрогогіка» є формування готовності здобувачів освітнього ступеня магістр до використання знань з теорії навчання дорослих у процесі психологічного консультування, надання психологічної допомоги, управління, спілкування та дослідження, а також розвитку таких особистісних якостей, як: здатність до рефлексії, самопізнання і саморозвитку. Вивчення навчальної дисципліни «Андрогогіка» відіграє важливу роль у формуванні наукового і професійного світогляду, практично значимих здібностей, умінь і навичок здобувачів освітнього ступеня магістр факультету психології.

Завдання вивчення навчальної дисципліни «Андрагогіка» - опанування здобувачами освітнього ступеня магістр ключових питань щодо: сутності андрагогіки в освіті й включення її особливостей у власну діяльність здобувачами вищої освіти; навчання дорослих в системі безперервної освіти; андрагогічних засад професійного розвитку; сучасної практики навчання дорослих; проектування в системі навчання дорослих; адекватного використання навчальних технологій у процесі навчання дорослих.

Міждисциплінарні зв'язки. Навчальна дисципліна «Андрагогіка» має структурно-логічні зв'язки з навчальними дисциплінами: «Педагогіка», «Загальна психологія», «Методика викладання психології», «Вікова і педагогічна психологія», «Філософія», «Соціологія», «Практикум з психоконсультавання», «Практикум з психокорекції», «Основи психотренінгу», «Практикум професійної майстерності психолога».

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни «Андрагогіка»: андрагогіка в системі сучасного людинознавства; доросла людина як суб'єкт освіти і навчання; освіта дорослих у загальноцивілізаційному контексті; неперервна освіта як фактор розвитку дорослої людини; соціально-педагогічні аспекти освіти дорослих; методи й організація навчання дорослих; системи навчання різних категорій дорослих; андрагогічний потенціал неформальної освіти дорослих.

ПСИХОЛОГІЯ ПРОФЕСІЙНИХ ДЕФОРМАЦІЙ

Предмет вивчення навчальної дисципліни: обґрунтувати базові засади психології професійної діяльності, психологічні характеристики особистості як суб'єкта професійної діяльності, стадії професійного становлення особистості, закономірності та механізми виникнення професійних деформацій, а також їх види і специфіку проявів, прийоми виявлення та попередження.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Вікова психологія», «Соціальна психологія», «Психодіагностика», «Психологія особистості», «Психологія впливу», «Психогігієна», «Психологія ненасильницького спілкування та фасилітації», «Еко-психологія», «Психіатрія», «Позитивна психотерапія», «Гештальт-терапія», «Когнітивно поведінкова терапія», «Основи психологічного консультування», «Практикум з психокорекції», «Практикум проведення тренінгів з різних аспектів», «Психосоматика», «Психологія розвитку, зміни і кар'єри особистості», «Вступ до спеціальності».

Мета викладання навчальної дисципліни спрямована на ознайомлення здобувачів вищої освіти з базовими принципами та теоріями, поняттями професійної деформації; розкриття змісту, причин, механізмів, проявів та наслідків професійних деформацій; формувати у майбутніх психологів компетентності щодо діагностичної, профілактичної та психологічної допомоги при професійних деформаціях.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни є: інтеграція та систематизація знань про професійне самовизначення та самоздійснення особистості впродовж її життя; опанування знань про психологію суб'єкта фахової діяльності та успішну побудову ним професійної кар'єри; створення передумови для опанування здобувачами вищої освіти знань, навичок організації і здійснення психологічної профілактики в різних сферах діяльності психолога, а відтак й умінь у роботі з професійними деформаціями особистості.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Психологія професійної діяльності як наукова галузь; психологічні характеристики особистості як суб'єкта професійної діяльності; стадії професійного становлення людини, їх психологічний супровід; психологічні особливості професійного самовизначення молоді; психологія професійного самоздійснення молоді на сучасному ринку праці; професійне самовизначення незайнятого населення; кризи професійного розвитку особистості; професійні деструкції та деформації; професійне вигорання особистості.

ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є основні механізми, чинники та критерії психічного здоров'я особистості; наукове обґрунтування і запровадження психопрофілактичних і реабілітаційно-корекційних засобів для забезпечення психічного здоров'я особистості у сучасному суспільстві.

Міждисциплінарні зв'язки: «Соціальна психологія», «Вікова психологія», «Психологія особистості», «Психогігієна», «Основи психотерапії та психокорекції», «Психодіагностика», «Анатомія», «Психосоматика».

Метою вивчення дисципліни є: формування у майбутніх психологів базових засад наукового поглибленого розуміння закономірностей, механізмів та чинників психічного здоров'я особистості, психологічними основами здорової особистості; формування компетентностей у вирішенні проблем психічного здоров'я особистості, сприяння розвитку професійно-значущих властивостей особистості майбутніх психологів.

Основними *завданнями* вивчення дисципліни є: створення передумови для опанування здобувачами вищої освіти знань, умінь та навичок практичного використання принципів формування психічного здоров'я особистості, застосування компенсаторних механізмів організму; діагностики факторів ризику й причин виникнення різноманітних «хвороб цивілізації»; формування умінь використовувати на практиці теоретичні знання, щодо розвитку саногенного мислення, емоційно-вольовій регуляції поведінки особистості; профілактики психічних та психосоматичних захворювань тощо.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Поняття про психічне здоров'я особистості. Основні фактори психічного здоров'я. Основні уявлення про здорову особистість. Проблема психічного здоров'я в системі сучасних наук. Критерії психічного здоров'я особистості. Психодіагностика проблем психічного здоров'я особистості. Внутрішня картина здоров'я та загальне уявлення про порушення психічного здоров'я. Вплив деприваційних умов на психічного здоров'я особистості. Психологія професійного довголіття. Шляхи збереження психічного здоров'я. Особистість і стрес. Психологія впевненості особистості. Формування ціннісного ставлення людини до свого здоров'я. Психологічні основи первинної профілактики залежностей.

ПЕДАГОГІКА ТА ПСИХОЛОГІЯ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особистість науково-педагогічного працівника та здобувача вищої освіти в їхній розвивальній педагогічній взаємодії та психологічні умови і механізми професійного

становлення особистості слухача магістратури в умовах вищого навчального закладу до певного виду діяльності й суспільного життя.

Міждисциплінарні зв'язки: психологія вищої школи, педагогіка вищої школи, університетська освіта, культурологія, конфліктологія, філософія вищої освіти, соціологія вищої освіти, методологія наукового психолого-педагогічного дослідження, психологія праці, акмеологія, педагогічна майстерність, соціальна психологія, вікова психологія, андрагогіка.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

В умовах реформування вищої освіти в Україні пріоритетна увага повинна надаватися підготовці нової генерації педагогічних і науково-педагогічних кадрів – національної еліти, яка здатна оволодіти новою освітньо-світоглядною парадигмою національно-державного творення, гуманного вознесіння самоцінної особистості вихованця. Однією з передумов вирішення цього надзвичайно важливого і складного завдання є підвищення рівня психолого-педагогічної культури, зокрема, шляхом покращання психолого-педагогічної підготовки майбутніх викладачів правничих спеціальностей вищої школи.

Педагогіка та психологія вищої школи виступає однією з ключових при підготовці юристів, які здобувають освітній ступінь магістра і має на меті опанування здобувачами вищої освіти психолого-педагогічних знань, умінь та навичок для подальшої професійної діяльності.

Мета вивчення навчальної дисципліни: забезпечити загальну теоретичну підготовку магістрів у галузі педагогіки та психології вищої школи, яка слугуватиме основою для їхньої практичної роботи, що пов'язана з викладацькою діяльністю.

Завдання вивчення навчальної дисципліни “Педагогіка та психологія вищої школи” полягають у формуванні спеціалістів, здатних:

- засвоїти систему психолого-педагогічних знань і набути практичні уміння аналізу й оцінки педагогічних і психологічних явищ, які породжуються умовами освітнього процесу у вищій школі;
- опанувати знаннями про психологічні особливості студентського періоду життя;
- усвідомити закономірності професійного становлення та особистісного зростання майбутніх фахівців;
- вивчити психологічні аспекти навчання і виховання студентської молоді;
- сприяти професійному самовизначенню і набуттю слухачами магістратури професійно- педагогічної ідентичності;

– на основі самопізнання формувати власний стиль науково-педагогічної діяльності та професійного спілкування.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Психологія і педагогіка вищої школи як наука. Поняття про предмет, об'єкт і завдання психології вищої школи як навчальної дисципліни. Етапи становлення та розвитку психології вищої школи. Основні напрями розвитку сучасної психологічної науки. Зв'язок психології і педагогіки вищої школи з іншими науками. Методологія і принципи науково-психологічних досліджень. Індивідуальні особливості пізнавальної психічної діяльності студентів. Загальна психологічна характеристика студентського віку. Розвиток і формування професіоналізму особистості студента вищої школи. Психологія студентської групи. Психологічний аналіз учіння студентів. Психологія педагогічної комунікативної взаємодії викладача зі студентами. Психологія особистості та діяльності викладача вищої школи. Особливості організації процесу навчання у вищій школі. Форми організації навчання у вищій школі. Лекція – основна форма організації навчання. Методика організації та проведення практичних, лабораторних і семінарських занять у вищій школі. Методи навчання у вищій школі. Самостійна робота як складова навчального процесу. Поняття та різновиди самостійної роботи. Контроль та оцінювання навчальних досягнень. Виховання у вищому навчальному закладі. Виховна робота зі студентською молоддю. Позааудиторна робота.

ПЕРША ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА У НАДЗВИЧАЙНИХ СТАНАХ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є надзвичайні ситуації та особистісні стани, що потребують оперативного втручання психолога-практика.

Міждисциплінарні зв'язки: Навчальна дисципліна «Перша психологічна допомога у надзвичайних станах» має структурно-логічні зв'язки з навчальними дисциплінами «Психологія особистості», «Загальна психологія», «Вікова психологія», «Практикум з психоконсультації», «Психологія стресу», «Основи психокорекції та психотерапії», «Сучасні підходи до діагностики та терапії поширених тривожних та афективних розладів», «Практикум професійної майстерності психолога», «Психологія девіантної поведінки» та ін.

Метою навчальної дисципліни «Перша психологічна допомога у надзвичайних станах» є передача професійного підходу і методу надання ППД у НС студентам, які мотивовані та мають можливість допомагати потерпілим у надзвичайних, кризових станах.

Завдання навчальної дисципліни «Перша психологічна допомога у надзвичайних станах»: курс спрямований на розвиток компетенцій у студентів - надавачів ППД у кризових станах, а саме:

- ✓ здатності визначити безпечний для себе та інших підхід до ситуації;
- ✓ вміння говорити і робити найсприятливіші речі для людей у стані стресу;
- ✓ уміння не завдати людям подальшої шкоди своїми словами або діями;
- ✓ можливості розвивати власну компетентність у наданні ППД та розвитку навичок її продуктивного надання;
- ✓ набутті навичок ведення доклінічної психотерапії;
- ✓ розуміння меж підтримки, яку психологи можуть надавати;
- ✓ орієнтації у тому, коли потрібно перенаправляти людей для отримання більш спеціалізованої допомоги.